

Święty Wojciech

PISMO PARAFIALNE

Nr 1(107)

• POZNAŃ

•

Styczeń 2015 r.

Drodzy Czytelnicy!

Rozpoczynamy piętnasty rok trzeciego tysiąclecia. Składamy sobie życzenia; najczęściej zdrowia (z dodaniem: bo to najważniejsze), szczęścia, pomyślności, sukcesów i pieniędzy. Przez wiele lat kolędowania, a więc przy okazji tych najbliższych kontaktów z ludźmi, usłyszałem, że jedynym problemem ludzi jest brak pieniędzy i brak czasu. Nawet dzieci o tym mówią! Mają wiele problemów, ale ich nie widzą. Współczesne bożki: prawo do szczęścia, sukces i dobrobyt są źródłem frustracji, zawodu i smutku.

W tej sytuacji cenne są wskazówki, jakie daje austriacki psychiatra i neurolog, więzień Auschwitz, twórca logoterapii, tj. psychoterapii przez sens, Viktor Frankl we wstępie do swojej książki „Człowiek w poszukiwaniu sensu”. Pisze on: „Raz za razem pouczam moich studentów. Nie gońcie za sukcesem im bardziej ku niemu dążycie, czyniąc z niego swój jedyny cel, tym częściej on was omija. Do sukcesu bowiem, tak jak do szczęścia, nie można dążyć; musi on z czegoś wynikać i występuje jedynie

jako niezamierzony rezultat naszego zaangażowania w dzieło większe i ważniejsze od nas samych lub efekt uboczny całkowitego oddania się drugiemu człowiekowi. Szczęście po prostu musi samo do nas przyjść i to samo dotyczy sukcesu: sukces przydarza się nam, kiedy o niego nie zabiegamy. Trzeba słuchać, co nam podpowiada sumienie, a następnie realizować jego nakazy zgodnie ze swoją najlepszą wiedzą. Dopiero wtedy przekonacie się, że na dłuższą metę powtarzam: na dłuższą metę! sukcesy przychodzi właśnie do tych, którzy o nim nie myśleli”.

Drodzy Czytelnicy, u progu kolejnego roku życzę odkrycia na nowo powyższej prawdy, prawdy ostatecznie ewangelicznej: „Kto chce zachować swoje życie...”. Szczęście i zaspokojenie pragnienia miłości są jakby wypadkową miłowania Boga i bliźnich. Życzę, by ten kolejny rok był po prostu rokiem Pańskim.

ks. Jacek Stawik, proboszcz

Święty Franciszek Ksawery: historia ciała

W styczniu tego roku zakończyły się uroczystości związane z wystawieniem ciała św. Franciszka Ksawerego dla okazania mu publicznej czci i dziękczynienia. Wydarzenie to miało miejsce w bazylice Bom Gêsu, zaliczanej do światowego dziedzictwa kultury UNESCO, w Starym Goa (Indie), gdzie znajdują się doczesne szczątki tego świętego.

Wystawienie trwało sześć tygodni, od 22 listopada 2014 roku. Wydarzeniu temu towarzyszyło hasło: „Wiera tworzy komunie, umacnia rodzinę i posyła z misją odnowy społeczeństwa”. Podobnie jak i poprzednie wystawienia ciała świętego, także i to siedemnaste przyciągnęło ogromne rzesze pielgrzymów z Indii i z zagranicy.

Święty Franciszek Ksawery, patron wszystkich misjonarzy katolickich, w sposób doskonały naśladował Jezusa; tak jak On przemierzał wioski, docierał do miast, by spotykać ludzi spragnionych zbawienia. Franciszek, jak nasz Pan, zawsze był w drodze z Dobrą Nowiną na ustach i z sercem rozpalonym miłością Jezusa i do Jezusa.

Święty Franciszek Ksawery umarł

na chińskiej wyspie Sancian (Shangchuan), niedaleko Kantonu, 3 grudnia 1552 roku z powodu wycieńczenia. Miał 46 lat.

Bardzo interesujące są losy jego ciała. Po śmierci został pochowany w drewnianej trumnie, którą wypełniono wapnem, aby przyspieszyć rozkład tkanek. Po kilku tygodniach, 17 lutego 1553 roku trumnę odkopano. Ku zdziwieniu obecnych ciało było takie samo jak przy zakopywaniu. Przeniesiono je na przepływający portugalski statek. Gdy żeglarze dotarli do Malakki w Indonezji, uznali, że będzie lepiej, gdy ciało ulegnie rozkładowi. W marcu 1553 r. zakopali je więc bez trumny, wciskając dosyć brutalnie do zbyt małego grobu przy kościele Our Lady of the Mount. Po kilku miesiącach odkopano je ponownie. I tym razem było ono nienaruszone. 15 sierpnia 1553 roku

Cd. Na str. 2

*Tak jak Bóg powierzył Jezusa Matce Bożej, tak Kościół obecnie powierza Jej opiece Nowy Rok.
Dziecko w rękach matki czuje się bezpiecznie.*

(ks. Jan Twardowski)

Święty Franciszek Ksawery: historia ciała

Franciszka, zbadał ciało i zaświadczył o jego autentyczności oraz o fakcie, że nie uległo rozkładowi. Pierwszy raz ciało św. Franciszka zostało wystawione na widok publiczny 16 marca 1554 r. 19 marca pogrzebano je już po raz trzeci w pobliżu głównego ołtarza w kościele św. Pawła. Po raz trzeci i ostatni ekshumowano je sześć lat później. Od tego czasu było ono wielokrotnie pokazywane, zarówno prywatnie, jak i publicznie.

Warto zauważyć, że do czasu uroczystego wystawienia w roku 1952, ciało zawsze odziane w kapłańskie szaty było eksponowane w otwartej trumnie, a pielgrzymi mogli dotykać, poczuć, a nawet całować odsłonięte części ciała. W roku 1955 ciało zapieczętowano w szklanej kapsule, a następnie umieszczono w do tych czasowej trumnie. Po dziesięciu kolejnych pięciu wystawieniach: w latach 1964, 1974, 1984, 1994 i 2004 nie mogło być już ono dotykane.

Święty Franciszek Ksawery

urodził się jako Francisco de Jasso d'Azpilicueta 7 kwietnia 1506 na zamku Xavier w Nawarze, w dzisiejszej Hiszpanii. Był szóstym i ostatnim dzieckiem Juana de Jasso i Marii d'Azpilicueta. Podczas swoich studiów na Uniwersytecie Paryskim poznał Ignacego Loyolę, również studenta tegoż uniwersytetu. Stał się później jednym z ojców założycieli Towarzystwa Jezusowego. Do Indii przybył 6 maja 1543 roku. Ewangelizował na terenach dzisiejszych Indii, Indonezji, Japonii, a ostatnim, niespełnionym jego pragnieniem było wejście na teren lądowych Chin. Franciszek został ogłoszony świętym 67 lat po swojej śmierci. Kanonizacja rozpoczęła się w Goa w roku 1556. Paweł V przeprowadził beatyfikację 25 października 1619 roku, a kanonizację dokonał Grzegorz XV 22 marca 1622 roku. Papież Pius XI ogłosił Franciszka patronem misji katolickich. Liturgiczne wspomnienie przypada 3 grudnia.

Andrzej Karczmarczyk

Święta Agnieszka i ... palusz

Każdego roku, 21 stycznia (święto św. Agnieszki), w kaplicy Urbana VIII w Watykanie papież poświęca dwa młode, białe baranki. Jeden z nich dekorowany jest czerwonymi kwiatami, symbolizującymi męczeństwo św. Agnieszki, drugi natomiast białymi, oznaczającymi jej niewinność. Z wełny błogosławionych przez papieża baranków siostry benedyktyńki z rzymskiego klasztoru w Rzymie wykonują palusze. W uroczystości biorą udział także ojcowie trapiści z rzymskiego opactwa Tre Fontane, którzy przygotowują i przechowują baranki do tej ceremonii. Sam obrzęd pobłogosławienia i przyjęcia przez ojca świętego baranków sięga co najmniej początków XVI wieku. Nawiązuje on do dawnej legendy o św. Agnieszce, która po śmierci miała ukazać się swoim rodzicom, modlącym się nad jej grobem, otoczona chórem dziewic, z czystym barankiem w ramionach.

Święta Agnieszka, dziewica i męczennica, w starożytności była jedną z najpopularniejszych świętych. Według tradycji zginęła ok. 305 r. w wieku dwunastu lat, broniąc dziewictwa, które ślubowała Jezusowi Chrystusowi. Po wielu nieudanych próbach zalotników

bohatera dziewczyna została wrzucona w ogień, a gdy wyszła z niego nietknięta, skazano ją na ścięcie.

Legenda mówi, że całkowicie obnażona św. Agnieszka została rzucona na pastwę spojrzeń tłumu na stadionie cesarza Dioklecjana, po czym za sprawą cudu mogła się okryć płaszczem włosów. W miejscu tego legendarnego wydarzenia wybudowano kościół Sant' Agnese. Dzisiaj świątynia ta znajduje się w Rzymie na centralnym placu (Piazza Navona), jednym z najpiękniejszych i najbardziej uczęszczanych miejsc w Wiecznym Mieście.

Artyści przedstawiają św. Agnieszkę z barankiem, ponieważ łacińskie imię Agnes wywodzi się od łacińskiego słowa 'agnus', czyli baranek. Baranek, symbol Chrystusa, stał się atrybutem św. Agnieszki i stąd zrodził się zwyczaj, aby w jej święto święcić baranki, a z ich wełny wykonywać palusze.

Palusz to strój liturgiczny, noszony od V w. przez papieżów, a później przez innych wysokich dostojników kościelnych. Jest to biała kolistka wstęga z wełny z sześcioma krzyżami haftowanymi czarnym jedwabiem, którą nosi się na ornacie. Biel wełny palusza symbolizuje

Cd. na str. 3

Ludzie nieraz gorszą się, kiedy dziecko w czasie chrztu krzyczy wniebogłose. Może to święty niepokój, przeczucie tego, czym jest odpowiedzialność ochrzczonych. Tylu ludzi oddało swoje życie za to, że zostali ochrzczeni. Ilu mamy męczenników, których lwy pożarły, których torturowano, mordowano dlatego, że bronili chrztu. Być ochrzczonym to być tym, przez którego Pan Jezus chce przyjść na świat.

(ks. Jan Twardowski)

Święta Agnieszka i ... palusz

niewinność, a sześć krzyżoznacza codzienną wierność Chrystusowi.

W 1978 r. papież Paweł VI określił, że oprócz papieża palusze mogą nosić wyłącznie arcybiskupi metropolici oraz łaciński patriarcha Jerozolimy. Palusz podkreśla łączność metropolitów z następcą św. Piotra, a także jest symbolem władzy, jaką zgodnie z prawem metropolita obejmuje w swojej metropolii. Każdy nowy metropolita otrzymuje palusz od papieża w uroczystość Świętych Piotra i Pawła, 29 czerwca. W przeddzień ceremonii, wszystkie gotowe palusze zostają umieszczone w połączanej urnie w konfesji na grobie św. Piotra.

Jan Paweł II w swojej książce „Wstańcie, chodźmy” tak określa znaczenie palusza: „W kształcie palusza możemy dostrzec

obraz owieczki, którą dobry Pasterz bierze na swoje ramiona i niesie, by ją ocalić i nakarmić. W tym symbolu uwidacznia się to, co nas, biskupów łączy na pierwszym miejscu: troska i odpowiedzialność za powierzona nam owczarnię. To w tej trosce i odpowiedzialności mamy tworzyć jedność i jej strzec”.

Dzisiaj arcybiskupi metropolici noszą palusze podczas synodów, wizytacji czy uroczystości święceń. Może nosić go tylko metropolita, który otrzymał palusz od papieża i tylko na terenie swojej metropolii. Posiadanie palusza przez metropolitów jest wymagane, o czym można przeczytać w *Kodeksie prawa kanonicznego*.

Krystyna Ludwiczak

2015 - Rokiem Jana Pawła II

Polscy parlamentarzyści na posiedzeniu sejmu 5 grudnia 2014 r. ustanowili rok 2015 - **Rokiem Jana Pawła II**.

W kwietniu br. przypada pierwsza rocznica kanonizacji papieża Polaka. Posłowie przyjęli uchwałę: *w poczuciu moralnego obowiązku i głębokiego szacunku wobec postaci, która wywarła tak znaczący wpływ na losy nie tylko naszego narodu, ale i całego współczesnego świata*.

Posłowie zaapelowali, by motywem przewodnim wszelkich inicjatyw wzbogacających Rok Jana Pawła II były jego słowa wypowiedziane na Jasnej Górze: „Czuwam to znaczy także: czuję się odpowiedzialny za to wielkie, wspólne dziedzictwo, któremu na imię Polska. To imię nas wszystkich określa. To imię nas wszystkich zobowiązuje”.

Andrzej Karczmarczyk

JAN PAWEŁ II DO POLAKÓW!

Wczytując się w homilie, przemówienia i wystąpienia bł. Jana Pawła II, odnajdujemy odpowiedź na pytania: Czego od nas chciał? Czego żądał? O co prosił? O co apelował?

I wskazywał nam, jak mamy żyć! Realizując ten swoisty duchowy testament, powinniśmy zadania te wypełniać. To winno być naszym uniwersalnym i ponadczasowym programem.

Zadania dla Polaków, cd.

COKOLWIEK WAM RZECZE, CZYŃCIE!

Podczas uczty w Kanie Galilejskiej Maryja prosiła swego Syna o pierwszy znak dla nowożeńców i gospodarzy. Niech nie przestaje ta sama Matka prosić za wami, za całą młodzieżą polską, za całą młodzieżą świata, aby w was okazywał się znak nowej obecności Chrystusa w dziejach.

Wy zaś, moi drodzy, zapamiętajcie dobrze te słowa, jakie również Matka Chrystusa wypowiedziała w Kanie Galilejskiej, zwracając się do ludzi, którzy mieli napełnić stągwie wodą.

Powiedziała im, wskazując na swego Syna: „Cokolwiek wam rzecze, czyńcie!” (por. J 2, 5). I dzisiaj mówi to samo. Przyjmijcie te słowa. Zapamiętajcie je. Wypełnijcie je!

(Częstochowa, 6 czerwca 1979, *Homilia podczas Mszy św. odprawionej dla alumnów, młodzieży zakonnej i służby liturgicznej*)

TRZEBA STAŁE CZUWAĆ!

Kościół najłatwiej jest (darujcie to słowo) pokonać również przez kapłanów. Jeżeli zabraknie tego stylu, tej służby, tego świadectwa najłatwiej jest pokonać Kościół przez kapłanów. W Polsce to nie zachodzi. Ale też trzeba stale czuwać, żeby to przypadkowo w jakiejś mierze, na jakiejś drodze nie nastąpiło, nie rozwinęło się coś w niewłaściwym kierunku. Musicie bardzo czuwać, musicie wszyscy mieć tego ducha rozeznania. Kościół w Polsce dzięki kapłanom jest niepokonany. Jest niepokonany dzięki tej jedności kapłanów z Episkopatem i z kolei jedności całego społeczeństwa z kapłanami i Episkopatem. Ale Kościół przez kapłanów można także pokonywać. Przed tym trzeba bardzo się strzec. (...) Miłujcie Maryję, drodzy bracia! Nie muszę wam tego powtarzać ani zalecać, bo to jest też jakiś polski charyzmat: Miłujcie Maryję! Z tej miłości nie przestawajcie czerpać siły dla waszych serc! Tak mówię z całym poczuciem tej rzeczywistości, jaką jest ludzkie serce. Nie przestawajcie czerpać siły dla waszych serc. Niech Ona okazuje się dla was i przez was również Matką wszystkich, którzy tak bardzo spragnieni są tego macierzyństwa: Jej opieki!

(Częstochowa, 6 czerwca 1979, *Przemówienie do księży zgromadzonych w katedrze*)

Paulina Jackiewicz, Bartłomiej Roszak, ul. Działowa

- 1 I Świętej Bożej Rodzicielki Maryi, uroczystość, Nowy Rok, Światowy Dzień Modlitw o Pokój,
- 6 I Objawienie Pańskie, uroczystość
- 12 I Chrzest Pański, święto
- 18 I Tydzień Powszechnej Modlitwy o Jedność Chrześcijan
- 25 I Nawrócenie św. Pawła Apostoła, święto

Maja Jolanta Wolna, ul. Pułaskiego

1. Halina Irena Lewandowska, ul. św. Wojciech, 1.93
2. Agata Simon, ul. Nowowiejskiego, 1.85
3. Marek Paweł Ciesiółka, ul. Grudzieniec, 1.64
4. Kazimiera Stankowska, ul. Solna, 1.77
5. Jerzy Gajda, ul. 23 Lutego, 1. 63
6. Krystyna Teodora Czeszak, ul. Cicha, 1.89

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie!

ORGANIZATORZY: ks. Jacek Stawik, Proboszcz Parafii pw. św. Wojciecha w Poznaniu, Barbara Psuja oraz Bolesław Psuja, członek Duszpasterskiej Rady Parafialnej (tel 501 529446).

MIEJSCE SPOTKAŃ, PROGRAM I GODZINY: salka parafialna; rozmowy, dyskusje przy kawie lub herbacie, wspólne oglądanie dobrego filmu w godz. 11.30 - 14.00.

TERMINY SPOTKAŃ :

28.01.2015 (4. środa)	11.02.2015 (2. środa)
25.02.2015 (4. środa)	11.03.2015 (2. środa)
25.03.2015 (4. środa)	8.04.2015 (2. środa)
22.04.2015 (4. środa)	13.05.2015 (2. środa)
27.05.2015 (4. środa)	10.06.2015 (2. środa)
24.06.2015 (4. środa)	23.09.2015 (4. środa)
14.10.2015 (2. środa)	28.10.2015 (4. środa)
25.11.2015 (4. środa)	9.12.2015 (2. środa)

Wstęp wolny.

Działalność non profit!

Aby pamięć nie dała się zgładzić...

W tym roku przypada 75. rocznica likwidacji obozów specjalnych NKWD. 3 kwietnia 1940 r. ruszyły pierwsze transporty śmierci polskich oficerów z obozu NKWD w Kozielsku do Katynia. W kolejnych dniach z Ostaszkowa do Miednoje oraz ze Starobielska do Charkowa.

Egzekucje trwały od 3 kwietnia do 29 maja 1940 r. NKWD zamordowało wówczas około 22 tysiące obywateli polskich, wziętych do niewoli po agresji Związku Radzieckiego na Polskę. W znacznej części byli to oficerowie rezerwy, wezwani do obrony ojczyzny: uczeni, profesorowie wyższych uczelni, artyści, lekarze, nauczyciele i prawnicy, wybitni dowódcy i stratedzy oraz zwykli policjanci i urzędnicy. Wszyscy oni zostali uznani za element antysowiecki, za ludzi, którzy w razie oswobodzenia mogli czynnie wystąpić przeciwko władzy radzieckiej, stanowiąc zagrożenie dla powodzenia działań stojących przed Armią Czerwoną.

Poszukuję informacji, danych o naszych parafianach, osobach zamordowanych, zaginionych na tej Nieludzkiej Ziemi. Godne upamiętnienie Ofiar jest możliwe dzięki ustanowieniu 13 kwietnia Dniem Pamięci Ofiar Zbrodni Katyńskiej. Sejm RP podjął taką uchwałę 14 listopada 2007 na wniosek Federacji Rodzin Katyńskich.

W kwietniowym numerze naszego pisma, czy to formą biogramu, czy może rozmową z najbliższymi, chcielibyśmy upamiętnić właśnie te osoby.

Proszę Parafian ze św. Wojciecha o pomoc w odszukaniu Ofiar!

Bolesław Psuja (tel. 501 529 446)

INFORMATOR PARAFIALNY

Duszpasterze:

ks. Jacek Stawik, proboszcz (tel. 61 852 69 85)
ks. Trojan Marchwiak, rezydent (tel. 61 852 26 54)
ks. Jerzy Stranz, rezydent
ks. Mieczysław Mikołajczak.

Porządek Mszy św.:

- w niedziele i święta: 8.00, 9.30, 11.00 (dla uczniów szkoły podstawowej), 12.15 (dla młodzieży), 18.00 i 20.15 (akademicka),
- w święta będące dniami pracy: 8.30, 10.00, 17.00 i 18.30,
- w dni powszednie: 8.30 i 18.30.

Porządek nabożeństw:

- **maryjne:** sobota, godz. 18.00,
- **adoracja Najświętszego Sakramentu:** I czwartek miesiąca, godz. 17.00-18.30,
- **godzina święta:** I czwartek miesiąca, godz. 18.00,
- **misyjne:** I czwartek miesiąca, godz. 18.30 (wraz z omówieniem misyjnej intencji modlitwy na dany miesiąc),
- **do Serca Pana Jezusa:** I piątek miesiąca, godz. 18.30 (wraz z omówieniem ogólnej intencji modlitwy na dany miesiąc),
- **nowenna do św. o. Pio wraz z Mszą św. o budowę Domu Ulgi w Cierpieniu:** II czwartek miesiąca, godz. 18.00,
- **nowenna do św. Antoniego:** wtorek, godz. 18.00.

Spowiedź św.:

- 15 min przed każdą Mszą św. i w sobotę od godz. 18.00,
- w I czwartek miesiąca od godz. 17.00,
- w I piątek miesiąca, godz. 16.00-19.30.

Chrzty: II sobota miesiąca, godz. 18.30 i IV niedziela miesiąca, godz. 12.15.

Różaniec: Poniedziałek - piątek, godz. 18.00.

Jubileusz małżeński: III sobota miesiąca, godz. 18.30.

Msza św. za parafian zmarłych w minionym miesiącu: I niedziela miesiąca, godz. 9.30.

Msza św. dla młodzieży przed bierzmowaniem: I piątek miesiąca, godz. 19.30.

Wymienianki roczne: w każdą niedzielę o godz. 9.20.

Biuro parafialne (tel./fax 61 851 90 12): w poniedziałki i piątki, godz. 16.30-17.30; we wtorki i czwartki, godz. 9.00-10.00; **dla narzeczonych:** w I, III, V wtorek miesiąca, godz. 19.00-20.30. (Biuro jest nieczynne w święta będące dniami pracy i w I piątek miesiąca).

Krypta Zasłużonych Wielkopolan: sobota, godz. 10.00-12.00 oraz niedziela, godz. 13.00-16.00 (inne terminy można uzgodnić indywidualnie).

Poradnia rodzinna i przedmałżeńska: II wtorek miesiąca, godz. 17.30.

Parafialny Zespół Caritas: I poniedziałek miesiąca, godz. 18.00-19.00.

Członkowie Żywego Różańca: I sobota miesiąca, godz. 8.30.

Spotkania biblijne: II i IV wtorek miesiąca, godz. 19.00.

Spotkania AA: piątek, godz. 19.00.

Spotkania AI - Anon: środa, godz. 19.00.

Modlitwa o jedność chrześcijan: czwartek, godz. 20.00.

Parafialny Klub Seniora - „Spotkania z dobrym filmem”: II i IV środa miesiąca, godz. 11.30.

Konto parafii: Bank Zachodni WBK S.A. 85 1090 1362 0000 0000 3602 2318.

Strona internetowa parafii: www.swietywojciech.archpoznan.pl.

E-mail parafii: swietywojciech@archpoznan.pl.

MIEJSCE NA TWOJĄ REKLAMĘ!

Pismo parafialne „Święty Wojciech”: miesięcznik, nakład 300 egz.

Wydawca: Parafia Rzymskokatolicka pw. św. Wojciecha, Wzgórze św. Wojciecha 1, 61-748 Poznań, tel. 501 529 446, e-mail: swwojciech@archpoznan.org.pl.

Redaguje zespół (w porządku alfabetycznym): Leszek Helak, Małgorzata Helak, Andrzej Karczmarczyk, Wiesław Kasprzak (skład komputerowy), Krystyna Ludwiczak, Justyna Łopaczyc, Bolesław Psuja (członek Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Prasy Parafialnej), ks. Jacek Stawik (proboszcz parafii i opiekun redakcji).

Druk: Drukarnia SERIKON, Sosnowa 6, 63-004 Tulce, tel. 61 872 73 26.

Redakcja nie zwraca niezamówionych tekstów i zastrzega sobie prawo do ich adiacji. Nie odpowiadamy za treść ogłoszeń. Parafia nie czerpie żadnych korzyści materialnych z tytułu wydawania miesięcznika. Ofiary złożone na ogłoszenia i reklamy są przeznaczane na pokrycie kosztów druku. Reklamy i ogłoszenia przyjmowane są w biurze parafialnym.